

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/117/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7815010243
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Osif
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7815010243.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Miroslava Osifa a sudcov JUDr. Ladislava Tomčovčíka a JUDr. Vladimíra Kuráka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 14. januára 2016, v trestnej veci proti E. P., obžalovaného pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1,3 písm.c/ Tr.zák. v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm.a/ Tr.zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu v Rožňave sp.zn. 1 T 96/2015 zo dňa 19.10.2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného E. P..

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Rožňava zo dňa 19.10.2015 sp.zn. 1 T 96/2015 bol obžalovaný E. P. uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1, 3 písm.c/ Tr.zák. v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm.a/ Tr.zák. (všetko Tr.zák.č. 300/2005 Z.z. v znení Zákona č. 1/2014 Z.z.), a to na tom skutkovom základe, že

dňa 30.03.2014 v čase okolo 00.00 hod. v G., okres K., na ulici R. Č.. XXX Y. J. B.. C. L., pod vplyvom alkoholických nápojov, po predchádzajúcej hádke, fyzicky napadol poškodeného B. N. tak, že vykopol spod neho barovú stoličku, následkom čoho poškodený spadol na podlahu a keď sa postavil, tak ho najmenej 1-krát udrel do oblasti tváre, pričom poškodený opätovne spadol na podlahu, kde ostal ležať a potom ho najmenej 1-krát kopol do oblasti brucha, čím mu spôsobil zlomeninu lebky v ľavej záhlavovej oblasti so zlomeninou spodiny lebky v oblasti zadnej lebečnej jamy s minimálnym posunom kostných úlomkov, vnútrolebečné krvácanie - akútne subarachnoidálne krvácanie v oblasti medzi mozgovými hemisférami, pomliaždenie spodnej časti oboch čelových lalokov mozgu s viacpočetnými ložiskami krvácania do mozgového tkaniva a difúznym opuchom mozgu, pomliaždenie ľavej strany brady s povrchovou kožnou odreninou, ktoré zranenia si vyžiadali dobu liečenia v trvaní najmenej 12 týždňov, následne fyzicky napadol poškodeného K. F., ktorý chcel pomôcť zranenému poškodenému B. N. tak, že ho najmenej 1-krát udrel päťou do oblasti brady, následkom čoho poškodený spadol na podlahu, čím mu spôsobil otras mozgu ľahkého stupňa a pomliaždenie ľavej prednej strany hrudníka, ktoré zranenia si vyžiadali dobu liečenia v trvaní 7 dní.

Obžalovanému E. P. za to bol podľa § 156 ods.3 Tr.zák. s použitím § 38 ods.2,4, § 37 písm.h/, § 41 ods.1 Tr.zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods.1,2 Tr.zák. mu bol výkon trestu odňatia slobody podmienene odložený s probačným dohľadom na skúšobnú dobu v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods.3 písm.b/ Tr.zák. súd mu uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov počas skúšobnej doby.

Podľa § 287 ods.1 Tr.por. súd uložil obžalovanému E. P. povinnosť uhradiť poškodeným:

- B. N., X. XX.XX.XXXX, L. G., M. XX škodu vo výške 12.030,40 €,
- Y. B. J. C..R., F. J.F. F., R. V. X, A.: XX XXX XXX škodu vo výške 3.978,28 €.

Podľa § 288 ods.2 Tr.por. súd poškodeného B. N. so zbytkom nároku na náhradu škody odkázal na konanie vo veciach občianskoprávných.

V zákonom stanovenej lehote proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný E. P., ktoré prostredníctvom svojho obhajcu písomne zdôvodnil.

V písomných dôvodoch odvolania navrhol napadnutý rozsudok zrušiť v celom rozsahu a jeho spod obžaloby okresného prokurátora oslobodiť, resp. po zrušení napadnutého rozsudku vec vrátiť na ďalšie konanie a rozhodnutie súdu prvého stupňa.

Obžalovaný E. P. v písomných dôvodoch odvolania vyslovil názor, že orgány činné v prípravnom konaní vrátane prokurátora nepostupovali tak, ako im to ukladá zákon, predovšetkým poukázal na skutočnosť, že obžaloba okresného prokurátora nebola odôvodnená, čo je v rozpore s ustanovením § 235 písm.d/ Tr.por. Z citovaného ustanovenia nepochybne vyplýva, že obžaloba musí obsahovať odôvodnenie, ak sa vo veci konalo vyšetrovanie. Odôvodnenie obžalobného návrhu musí obsahovať opísanie skutkového deja s uvedením dôkazov, ktoré odôvodňujú podanie obžaloby, obhajobu obvineného a stanovisko prokurátora k nej, ako aj právne úvahy, ktorými sa prokurátor spravoval.

Zo skutku uvedeného v obžalobe podľa jeho názoru nevyplýva, aby sa bol dopustil aj protiprávneho konania proti K. F.. Je síce pravdou, že v skutkovej vete je K. F. spomenutý ako poškodený. V skutkovej vete je tiež uvedené, že K. F. bolo ublížené na zdraví, ale tomu nezodpovedá právna kvalifikácia skutku a ani žiadna iná skutočnosť tomu nenasvedčuje.

Ak bol prokurátor toho názoru, že žalované konanie proti osobe poškodeného K. F. vykazuje známky trestného činu, potom v obžalobe malo byť uvedené, že sa dopustil prečinu ublíženia na zdraví v zmysle ustanovenia § 156 ods.1 Tr.zák., resp. že sa dopustil pokračovacieho prečinu ublíženia na zdraví alebo pokračovacieho prečinu výtržníctva.

Keďže obžaloba takúto právnu kvalifikáciu neobsahuje, je toho názoru, že okresný prokurátor naňho nepodal obžalobu aj pre konanie vo vzťahu k poškodenému K. F.Š.. Preto v zmysle zásady „nemo iudex sine actores“ nemohol súd ho odsúdiť pre konanie vo vzťahu k poškodenému K. F.. Maximálne okresný súd jeho konanie vo vzťahu k poškodenému K. F. mohol posúdiť len ako priestupok, a preto mal vec postúpiť na prejednanie priestupku príslušnému orgánu. Takýto právny záver podľa jeho názoru odôvodňuje aj dĺžka práceneschopnosti poškodeného K. F..

Vo vzťahu k poškodenému B. N. obžalovaný E. P. znova uviedol, že žalovaného konania sa nedopustil, a preto mal byť spod obžaloby okresného prokurátora v celom rozsahu oslobodený.

Vzhľadom na vytýkané hmotnoprávne pochybenia okresného súdu spojené s procesným pochybením založeným na neodôvodnení obžaloby, je preto aj výrok o uloženom treste v rozpore so zákonom. Navyše okresný súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu uložil mu prísnejší trest, než aký bol navrhnutý okresným prokurátorom. Okresný súd mu nepriznal poľahčujúcu okolnosť v zmysle ustanovenia § 36 písm.j/ Tr.zák., t.j. že viedol pred spáchaním trestného činu riadny život, a to bez ohľadu na to, či sa v minulosti dopustil nejakého priestupku alebo nie.

K obmedzeniu spočívajúcemu v zákaze požívania alkoholických nápojov počas skúšobnej doby, odvolateľ uviedol, že alkoholické nápoje požíva len príležitostne a v malých dávkach. Pre tento záver svedčí aj jeho zamestnanie, kde bol prakticky dennodenne vystavený kontrole, či nie je pod vplyvom alkoholu.

Záverom obžalovaný E. P. uviedol, že okresný súd pri rozhodovaní o vine a treste sa vôbec nezaoberal otázkou spoluzavinenia zo strany poškodeného B. N.. Bol to práve poškodený B. N., ktorý vyhľadával a vyvolával konflikty a tak tomu bolo aj v teraz posudzovanom prípade. Poškodený B. N. kritického dňa bol v stave značnej opitosti, padal zo stoličky a nebol schopný obranného mechanizmu, t.j. tlmenia pádu

rukami. Žalované zranenia si poškodený B. N.Í. spôsobil sám a neprávom sa mu tieto zranenia dávajú za vinu.

Na podklade odvolania obžalovaného E. P. krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Odvolací súd v prvom rade k námietke obžalovaného E. P., že obžaloba neobsahuje odôvodnenie, považuje za nutné uviesť, že obžalovaný v tomto smere správne poukázal na absenciu odôvodnenia obžaloby, ale toto pochybenie v štádiu po prijatí obžaloby okresným súdom už nebolo možné napraviť a nejednalo sa o také pochybenie, ktoré by odôvodňovalo odmietnutie podanej obžaloby. Napokon na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom boli kontradiktórnym spôsobom konania vykonané v súlade so zákonom dôkazy, ako boli stranami trestného konania navrhované, a to v rozsahu nevyhnutnom pre zákonné rozhodnutie vo veci samej. Navyše odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 278 ods.1 Tr.por., t.j. že súd môže rozhodovať len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu, čo v teraz posudzovanej trestnej veci splnené bolo.

V obžalobnom návrhu je nepochybne uvedené napadnutie dvoch poškodených, a to B. N. C. K. F.. Poškodení boli napadnutí obžalovaným E. P., a to bezprostredne za sebou, pričom z výsledkov vykonaného dokazovania pred súdom prvého stupňa nepochybne vyplýva, že poškodený K. F. utrpel ujmu na zdraví, ktorú v zmysle ustanovenia § 123 ods. 2 Tr. zák. je možné právne kvalifikovať ako ublíženie na zdraví v zmysle ustanovenia § 156 ods.1 Tr.zák. Pre tento záver predovšetkým svedčí výpoveď samotného poškodeného K. F., ktorý opakovane uvádzal, že práceneschopný bol najmenej tri týždne a toto jeho tvrdenie potvrdzujú aj závery znaleckého posudku H.. V. C., ktorý dobu práceneschopnosti a s tým spojených obmedzení oproti bežnému spôsobu života u tohto poškodeného ustálil do štyridsaťdva dní.

Keďže obžalovaný E. P. v nočných hodinách z 29.3.2014 na 30.3.2014 bezprostredne za sebou napadol dvoch poškodených, toto jeho konanie v zmysle ustanovenia § 122 ods.10 Tr.zák. bolo správne súdom prvého stupňa považované za pokračovací trestný čin, nakoľko páchatel pokračoval v páchaní toho istého trestného činu, kde trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin, ak všetky čiastkové útoky toho istého páchatel'a spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich spáchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatel'a spáchať uvedený trestný čin; toto by neplatilo vo vzťahu k čiastkovým útokom spáchaným mimo územia Slovenskej republiky.

V zmysle vyššie citovanej právnej úpravy, poukazujúc aj na pomer subsidiarity resp. špeciality skutkových podstát trestných činov, ktorých znaky obžalovaný E. P. naplnil, bol správny a zákonu zodpovedajúci postup okresného súdu, keď žalované konanie posúdil len podľa prísnejšej právnej kvalifikácie ublíženia na zdraví v zmysle ustanovenia § 156 ods.1,3 písm.c/ Tr.zák. V teraz posudzovanom prípade bolo možné urobiť záver, že všeobecnejšia skutková podstata bola ku kvalifikovanej skutkovej podstate v pomere subsidiarity. Preto postup okresného súdu, pokiaľ vzhľadom na výsledky vykonaného dokazovania, konanie obžalovaného E. P. právne kvalifikoval len v zmysle ustanovenia kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1,3 písm.c/ Tr.zák., ktorého konania sa dopustil v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm.a/ Tr.zák. bolo preto zákonu zodpovedajúce.

Odvolací súd považuje za nutné uviesť, že pokiaľ sa týka skutkových zistení a obhajoby obžalovaného E. P., t.j. že poškodený B. N. si zranenia spôsobil sám pádom z barovej stoličky v dôsledku svojej opitosti, túto obhajobu obžalovaného E. P. vyhodnotil rovnako ako súd prvého stupňa, ako účelovú v snahe zbaviť sa trestnej zodpovednosti. V podrobnostiach odvolací súd poukazuje na dôvody napadnutého rozsudku, a to nie len ohľadne otázky viny, ale aj ohľadne výrokov naň nadväzujúcich, ktoré si v celom rozsahu osvojuje a ničím viac nedopĺňa.

Z vyššie uvedených dôvodov preto neobstojí obhajoba obžalovaného E. P. a ani ním uvádzaná argumentácia v písomných dôvodoch odvolania ohľadne nesprávnej, resp. nepreskúmateľnej právnej kvalifikácie žalovaného konania.

K výroku o uloženom treste, resp. k obmedzeniam spočívajúcim v uložení zákazu požívania alkoholických nápojov počas skúšobnej doby podmieneného odsúdenia odvolací súd považuje za nutné uviesť, že súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu nie je viazaný návrhom okresného prokurátora. Argumenty obžalovaného E. P., že mu bol uložený prísnejší trest, než ako navrhoval okresný prokurátor preto nie sú dôvodné.

K námietke obžalovaného E. P., že okresný súd mu nepriznal poľahčujúcu okolnosť v zmysle ustanovenia § 36 písm.j/ Tr.zák., aj odvolací súd považuje za nutné poukázať na osobu obžalovaného a jeho hodnotenia z miesta bydliska, ako aj zamestnávateľom. Z priestupkových spisov na osobu obžalovaného E. P. pritom nepochybne vyplýva, že v roku 2014 sa dopustil priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, a to tým, že fyzicky napadol iného. Bola mu za to uložená poriadková pokuta v sume 10,- Eur, pričom sa nejednalo o jediný priestupok, ktorého sa obžalovaný dopustil proti občianskemu spolunažívaniu. Navyše dňa 11.7.2014, 9.4.2015 a 18.5.2015 sa dopustil priestupkov aj na úseku dopravy, ktoré skutočnosti okresný súd správne vyhodnotil v jeho neprospech, keď mu nepriznal ním požadovanú poľahčujúcu okolnosť.

Poľahčujúcu okolnosť spočívajúcu v tom, že páchatel pred spáchaním trestného činu viedol riadny život, je možné priznať len v prípade, ak páchatel dodržiava právny poriadok a ďalšie základné normy občianskej spoločnosti, plnil si svoje povinnosti voči štátu aj voči spoločnosti, t.j. voči zamestnávateľovi, rodine a podobne. Obvinený nesmie zneužívať svoje práva voči spoluobčanom, nesmie narušovať občianske spoluzitie v bydlisku, ani v zamestnaní a nesmie sa dopúšťať priestupkov, resp. iných deliktov a trestných činov. Všeobecne preto možno urobiť záver, že pre priznanie poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm.j/ Tr.zák. preto nestačí len zistenie, ako sa toho domáhal obžalovaný, že dosiaľ nebol súdne trestaný.

Pokiaľ obžalovanému E. P. bolo uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov, toto obmedzenie má svoj základ vo výsledkoch vykonaného dokazovania, nakoľko obžalovaný E. P. teraz posudzovaného prípadu sa dopustil po požití alkoholických nápojov a aj v minulosti už bol postihnutý za konanie proti občianskemu spolunažívaniu v súvislosti s požitím alkoholických nápojov, a to za konanie, ktorého sa dopustil dňa 2.1.2014.

K námietke obžalovaného E. P., že okresný súd sa nezaoberal otázkou spolu zavinenia zo strany poškodeného B. N., považuje odvolací súd za nutné uviesť, že sa to nezakladá na pravde, nakoľko obžalovanému E. P. hrozilo uloženie nepodmieneného trestu odňatia slobody a práve výkonom o uložení trestu odňatia slobody, ktorého výkon bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu s uloženíím probačného dohľadu len svedčí pre záver, že ním vytýkaná skutočnosť bola súdom prvého stupňa v jeho prospech zohľadnená.

Odvolací súd v rozhodnutí súdu prvého stupňa nezistil žiadne pochybenie ani vo výroku o náhrade škody, a preto odvolanie obžalovaného E. P. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.